

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீசுந்தரம்பாள் சமேத

ஸ்ரீகச்சபேசுரர்மாலை.

இது
காஞ்சிபுரம்

105
1-12

பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. சு. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்
முன்னிலையில்

தே. காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ
மகடவித்வான் கந்தசாவிமுதலியார் மாணுக்கரு ளொருவரான
வி. செங்கல்வராயமுதலியாரவர்களாற்
பாரவையிடப்பட்டது

தே. பிள்ளையார்பாளையம்சாலைத்தெரு
க - கச்சாலை முநுகப்பமுதலியார்
ஆ. வேதாசலமுதலியார்
இவர்களால்

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீகாஞ்சிபூஷண அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

[அணை]

07194MPC2,15

AN

162163

590
294.551

உ
சிவமயம்.

காஞ்சீபுரம்

பச்சையப்பமுதலியார் சுவாசாலேத் தலமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ வேண்பாப்புலி

தி. சு. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்தருங்கச்சித்திருநகரதனிற் நிகழ்கச்சபேசுரர்மாலே
யேர்தருமெழுதா வெழுத்தினிலிட்டே யெங்குமேபரவுறச்செய்தார்
கார்தரும்பொழிலக் கடிநகர்வாழ்வார் கச்சாலை முருகப்பச்செம்மல்
தேர்தரும்வேதாசலமெனுந்தோன்றல் செங்குந்தமரபுவந்தவரே.

விளம்பரம்.

—:0:—

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் காஞ்சீபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் அக்கணம்பாளையத் தெரு 50 - நெ. வீடு
ஆ. வேதாசலமுதலியா ரிடத்திலும், ஷ. பிள்ளையார்
பாளையம் சாஜீத்தெரு க. கச்சாலை முருகப்பமுதலியா
ரிடத்திலும் அனு 1 கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ-
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகச்சபேசுரர்மாலே.

காப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்விளிம்புடுத்த பார்மகளிதய கமலமாங்காஞ்சியம்பதியிற்
றிடம்பெறவாழ் மழகம்மைபாகத் திகழ்கச்சபேசுர்தாளிணையில்
வடம்புரைமாலேத் தொடைதொடுத்தணிய மகிழ்தருமைங்கரப்புத்தேன்
கடமழைபொழியு மஞ்சந்திவேழக் கணபதியிருசரண்காப்பாம்.

நூல்.

சீருறுகடுக்கை கூவிளம்படலை திகழ்மதியணிசுடாமகுடப்
பூரணப்பொருளே புண்ணியத்தெளிவே புங்கவரெண்ணிலார்பணிபு
மாரணத்துறையே யழகம்மைபாக வடியனையாண்டருள்புரிவாய்
காரணிபொழில்சூழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளைகச்சபாலயனே.

147 143

புரிகச்சபேசுர்மலை.

சரணபங்கயமும் புலியதனூடையுந் தமனியவினியமுந்நூலுங்
கிரணசூரியனா றுயிரங்கோடி கிளர்திரு மேனியினீறு
முருண்மான்மதுவுந் திருமுகம்பொலிவு மடியினேன்காணவந்தருள்வாய்
கருணைசேரடியார் பயிற்றுகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (2)

திருமறுமாற்பனேனமாய்க்கமலத் திசைமுகனன்னமாயின்னுந்
துருவியங்காணுப் பதமலர்சேப்பத் தூதுசென்றனை நனியிரவில்
வரும்பெரும்பவனி கண்டுகண்களிக்க வாழ்வதந்தருளுநா னுளதோ
கருமுகிதவழு மணிகிதிற்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (3)

கொட்டுடைத்தோளுந் சமையடைதாங்குங் கடையுங்கொண்டு தென்மது
பிட்டுவாணிபஞ்செய்செம்மனச்செல்லி பேராருட்கிரங்கிமண்சமந்து [ரைப்
கொட்டுமுன்வைகை கட்டுநின்பெருமை கூறரிதேனைப்புரந்தருள்வாய்
கட்டுபொன்மதில்விண் மட்டியர்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (4)

மறைச்சிறுபால் னருச்சனைக்குகந்து மறலியைப் படியினினெடுநாள்
கறைத்துளியாயிற் பிலிற்றிடவுதைத்த காலனே சூலபாணியனே
யிறைப்பொழுதேனுரைந்துரைந்துருகா வேழையேற்கருட்கணைக்கருள்வாய்
கறைத்துடிநெடுங்கைக் கயம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (5)

தண்ணுரத்துளப மாலிகைப்புயமால் சக்கரப்படைதனை வேண்டி
வண்ணவார்கமல மாயிரமெடுத்தன் மலரடிக்கிட்டொன்றுகுறையக்
கண்ணிடந்தப்பி யர்ச்சனைபுரியக் கசிந்தருள் சங்கரவெனையாள்
கண்ணிறைகவினார் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (6)

புலியதனூடையு நாக்கங்கணமும் புனிற்றிளமதியணி சடையும்
பலிகவர்பிரம கபால்மார்கரமும் பசங்கொடி யுமையவளிடமும்
வலிகெழுகடின முயலகன்வெரின்மேல் வைத்திபெதமுமெற்கருள்வாய்
கலிகடலுலகிற் கயிலைநர்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (7)

அந்தரத்தனுவை யறலிற் புற்புதத்தை யணிமுகிலிடைவருமினலைச்
சந்தரவழியி னிமைத்துணையளவுந் தொடர்பிலாவுடலை மெய்யெனவே
சந்ததமனந்த கற்பமுமிதவாத் தனுவினையறிவிலிக்கருள்வாய்
கந்தவேடவஞ்செய் திடவருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (8)

அருட்டிருவாரு ரானைக்காதிருக்கா ளத்தியண்ணமலை தில்லை
திருமுல்லைவாயின்மயிலை மாற்பேறு திருவொற்றியூர் திருப்பாசூர்
வருதிருவாழு ரச்சிறுபாக்க மாகறலிலம்பயங் கோட்டேர்
கருதருங்காஞ்சி பெரிதெனவாழும் கடவுளே கச்சபாலயனே. (9)

மதுரைசீர்காழி குடந்தையையாறு மறைவனம்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சதிர்பெறுநாகை திருச்சிராப்பள்ளி சக்கரப்பள்ளிமாகாளன்
துதிபெறுவிருத்தா சலங்கழுக்குன்றம் தொண்டர்வாழ் கண்டியூர்கச்சூர்
கதிதருமிவையிற் சிறந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (10)

அடலியினுப்பண் ணைந்தழனடுவி லேம்புலனடக்கியோமென்னுந்
திடம்பெறுமனுவை யுச்சரித்தறிவைச் சிவத்தொடுங்கலந்துமெய்ஞ்ஞான
நடனகுஞ்சித்ததாள் பணியுமெய்யடியார் நல்லடித்தொழும்புதந்தருள்வாய்
கடகரிக்குழுக்கள் பயிற்றுக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (11)

சலந்தராசுர னுடலிருபிளவாய்த் தானறுத்திடுங்கொடுங்கடின
வலந்தருதிநிப் படையினேவேண்டி வாரிசமலர்களாயிரமும்
பலம்பெறவணியச் சக்கரங்கொடுத்த பரமநீயெனைப்புரந்தருள்வாய்
கலைவலோர்பயிலுங் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (12)

கடல்வயிறுளைந்து தருங்கொடுவிடத்தைக் தளங்கரியுருவெனவாக்கு
மிடறினிலடக்கி மாலயன்முதலாம் விண்ணவர்தமையெலாங் காத்த
சுடர்மணிக்குன்றே மாசிவாமணியே துகளறுத்தாண்டருள்புரிவாய்
கடகரிமறுகு சூழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (13)

மேருவோர்வில்லாய் வாசுகிநாணய் விண்ணவை யம்பெனப்படைத்துக்
கூரியமுரலாற் புரமொருமூன்றைக் கொளுவிய கருணைவாரிதியே
நாரியோர்பாகா சச்சிதாந்தா நாதவென்றனைப்புரந்தருள்வாய்
காரிருட்கூந்தன் மயில்பயில் காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (14)

சங்கினமருவு மிட்டசித்தீசத் தடத்தினிற் படிந்துமெய்முழுதந்
துங்கவெண்ணீறு சாதனம்புனைந்து தொட்டிநீறுண்டபேர்தமக்கு
மங்கநோயனைத்து மிரவிமுன்பனிபோ லாக்குவை யெனைப்புரந்தருள்வாய்
கங்கைமாந்திசூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (15)

பரிபுரப்பதமும் வீரகிண்கினியும் பாய்புலியதளுடை யிடையு
மரவகங்கணமு மான்மமுச்சூல வபயமாவரதவம்புயமு
மெரிவிழிதுதலுந் தவளவெண்ணீறு மேழையேன்காணவந்தருள்வாய்
கரியமாறவஞ்செய் திடவருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (16)

எண்ணில்பல்யோனிதொறுந்தொறுஞ்செனித்தே யிறந்திடும்பிணிதனைத்தவி
புண்ணியவடியாரடியினைத்தொழும்பு புரியநீகருணைசெய்தருள்வாய்
தண்ணிலாமுடிமே லிந்தனைஞ்சுமக்குஞ் சதிரினைமறப்பனோ வடியேன்
கண்ணிலார்மணியே தவமருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (17)

சங்கரிநெடுநாள் கமடமாய்த்தவஞ்செய் காலையிற்குலபாணியனாய்
துங்குவெள் விடைமே வழங்கும்மையுடனே தோன்றிவந் தவனுளமதனி
லிங்கிதம்பெறவே வேண்டியவாங்க ளினிதருள்சிற்பரவருள்வாய்
கங்கைவேணியனே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (18)

பஞ்சின்மெல்லடியும் வஞ்சி துண்ணிடையும் பருவரைநீகர் முலைத்துணையு
மஞ்சனவிழியும் வண்டணிகரமு மலர்மதியனைய வானனமுங்
கொஞ்சியமொழியுங் கொண்ணேமுருகுங் கோதையர்க்காட்டா தருள்வாய்
கஞ்சன்மாறவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (19)

அறுகினினுனியிற் பனியதுபோல வன்னைதன் னுதரத்திலுருவாய்ச்
சிறைபடவிருந்து மதியமோர்பத்துஞ் சென்றபின் சேயதாம்ப்பிறந்து
மறுவிலாதிருந்து வனிதையர்மோக வாரியிற் படிந்திடாதருள்வாய்
கறைமதியளவும் புரிசைசூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (20)

முலையினெகிழ்த்துக் கலையவிழ்த்துடுத்தி முல்லைநேர்முறுவலைக்காட்டித்
தலையிர்தன்னைக் கோதியேமுடித்துச் சன்னைகன்பலபலகாட்டி
நிலைபெருந்தவத்தோ ருளந்தனைமருட்டு நெஞ்சினார் மயலொழித் தருள்வாய்
கலைவலோர்பயிலுங் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (21)

அடவியினிடத்தி லைத்தழைப்ப ணைம்புலனொருவழி நிறுவித்
திடம்படமனத்தைச் சிவத்தொடுங்குட்டிச் சின்மயானந்தமெய் வெளியில்
நடனவில்பாத தரிசுனஞ்செய்ய நாயினேன் நனக்கருள்புரிவாய்
கடமுலைமடவார் நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (22)

விண்ணினிலுடுவி லளவிலாச்சனன மேதினியிடத்தினிலெடுத்துப்
பண்ணினேர்மொழியாள் மோகவாள்வேடப் படுகுழியதனிடவிழாம
றண்ணறுமலர்கொண் டினதடிபணியத் தமிழ்நையாண்டருள்புரிவாய்
கண்ணிலாயிரத்தோன் நவம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (23)

திரிமருப்பெருமை பகட்டினிலேறிச் செங்கையிற்குலமொன்றேந்தி
புரிமுருக்குடைய பாசமுங்கொண்டு பொள்ளெனவருமுனகினது
பெருமைசேர்விடைமே லுமையுடன்வந்துன் பேரருட்கருணைசெய்திடுவாய்
கருவிமாழுநிலை டவழ்மதிந்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (24)

இக்குவில்வனைத்து மலர்க்கணைதொடுத்தே யெழிற்றென்றற்றேறினி லேறி
மைக்குழன்மடவார் படையொடுமவந்தே வன்பினுலமர்செயுமதனை
மிக்கவெம்பொடியா யடலைசெய்விழியால் வினைகளின் னுரிசுறுத்தருள்வாய்
கைக்கயமதியைந் தாவுசீர்க்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (25)

வரையினிற் குறையில் வந்திருந்தினிய வாயுவையருந்தியைம்புலனைக்
கரைபுரளாம லடக்கிமாதவஞ்செய் கலின்பெறுதவத்தினர் தமக்கும் [வாய்
உரைபெறக்கிடையாத் திருவடித்தொழும்பே யுதவியென் றனைப்புரந்தருள்
கரைபொருகம்பர் நதிபெறுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (26)

செம்பொன்மால்வரையைச் சிலையெனப்பிடித்து செங்கண்மா லம்பெனப்ப
மும்பரும்வியப்பக் கருதலார்புரத்தை வொளிதருமூரலாவெரித்த [டைத்து
சம்புரின்பெருமை மறைகளுமெடுத்துச் சுற்றரிதெனைப்புரந்தருள்வாய்
கம்புலாம்வயல்குழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (27)

சங்கராசிவனே தாணுவையுமையாடன திடமன்னியமுதல்வா
மங்களாகரனே கங்கைவேணியனே மாசிலாத்தனிப்பெருமணியே
அங்கிவாழ்கரனே நீலகந்தரனே யானனமைந்துடையவனே
கங்குலும்பகலும் முழவருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (28)

மயிலைமாநகரிற் குடத்திடுமென்பை மாநிலத்தவர்கள்கண்களிக்க
வயில்பொருவழியு மதிநிகர்முகமு மம்புயக்கரமுஞ்சிற்றிடையும்
வெயில்விடுமூரலுங்கொங்கையும்படைத்தோர் மென்கொடியெனவரவளித்த
கயிலைநாயகனே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (29)

தாருகாவனத்தி லிருடிகண்மமதை தன்னையேயடக்கிடவவர்கள்
பாரியர்கற்பைப் பாலசங்கமராய்ப் பலிக்குவந்திடக்கலைவளையை
சோரவேசெய்து கருணைசெய்தளித்த சூட்சியைமறப்படுன வடியேன்
காரிமாதவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (30)

மணிமுடிகனகக் ேகாளகைக்கப்பால் வயங்கிடுவெளியெலாமளப்பப்
புணியணியுபய பதமலர்வயங்கு பாதல மேழினுங்கடந்த
வணிபெறுஞானத் திருவுருப்பெருமை யாவராலுரைத்திடவெளிதாங்
கணிபெறுபொழில்சூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (31)

படைத்திடுமனையைப் பசுவினமகவைப் பாரினைப்பசிய செம்பொன்னை
நடைப்பெரும்பரியைக்கவுண்மதக்கரியை நகைமணித்தொகைமுதலெவையும்
உடைத்தனமென்று மதிப்பேரோமதியா ருனதடித்தொழும்பையே நினைவார்
கடகரித்திாள்சூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (32)

விரிஞ்சைமாநகரின் மறைச்சிறுவனுக்காய் வேதன்மாறேடியுங்காண
அருப்பெருஞ்சடில முடியினைச்சாய்த்தே யர்ச்சனைசெயவருள்புரிந்தாய்
தெரிந்துனைப்பணியாவடியனென் றனக்குன் றிருவடிபணியவென் றருள்வாய்
கருங்கயல்வழியார் நடநவில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (33)

ஒருபுலியுரித்து மம்புலிதரித்து மொருபுலிக்கினியபாலளித்தும்
வரும்பெரும்புலியா யிருந்துமோர்மலைமான் மலரடிவணங்கினையதஞல்
வரும்பசுவனைத்தும் பசுபதிபென்றே வழுத்திடும்வள்ளலென்றனையான்
கரும்பிளங்கமுது சூழ்வனக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (34)

ஆணவத்தரியை மலச்சாக்கரியை யைம்புலவேடர்வாழ்வனத்தை
வீணுரைநாவைப்படைத்தசட்டகத்தை வெறுத்துனைப்பணியவாழ்வருள்வாய்
தாணுவேசிவனே யிமையவெற்பரசி தழுவிடக்குழைத்ததற்பரனே
காணரும்பேறு தருந்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (35)

சஞ்சலக்கடலின் மதிக்கலமழுத்தித் தாபரிப்பொன்றுமில்லாமல்
கொஞ்சமெல்லறிவாய் மயங்கிடுவோர்க்குன் குரைகழலம்பிதந்தருள்வாய்
வஞ்சிறுண்ணிடையா ளிமயவெற்பரசன் மகட்புணரினியகாதலனே
கஞ்சமென்றடஞ்சூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (36)

அலைகடற்றரும்பு போற்பலபிணியு ளழுந்துநெஞ்சகத்திடைமெலிந்து
நிலைபெறாததன லுழன்றிடுவேற்கு நெறிவருமடியர்பாற்சேர்த்தே
அலைபெறுதிருக்கச் சந்ததநினதின் னருணிறைகடைக்கணைக்கருள்வாய்
கலைவலார்கழக நிறைந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (37)

காழிமாநகரிற் கவுணியச்சிறுவன் கண்பிசைந்தழுதிடவிரங்கி
மாழைசெய்வள்ளத் தினியபாலமுதை வளர்தனத்திடையினிற் கறந்து
தாழ்விலா துவயி யருத்திமுத்தமிழைச் சாற்றிட வருளுமைபாகா
காழகிற்புகைகள் சூழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (38)

நஞ்சினேமுன்னம் விண்ணவர்நனின் மாளிகையுறுபிரானு
அஞ்சனவரைநேர் நெடியமான்முதலோ ரழிவுறுதருந்தியேகாத்த
மிஞ்சியகருணை வாரிதியெனது வினைத்துரிசறுத்தருள்புரிவாய்
கஞ்சகன்மலரின்வாவிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (39)

சலந்தராசுரனுடலி ருபிளவாய்த் தன்னுணிசக்கரப்படையைச்
சலசலோசனனுக்களித்தமெய்ப்பொருளே தமியனுக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
தொலைவில்பன்மறையு மாகமத்திரளுந் தோத்திரஞ்செயுஞ்சிவக்கொழுந்தே
கலைவலாந்துதிசெய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (40)

எறுழவலித்தடக்கை மும்மதக்களிற்றை யீர்த்துரிபோர்த்த சங்கரனே
முறுவலாந்புரமுன்றலைசெய்தெரித்த முக்கணமுதிர்ந்தவக்கொழுந்தே
அறிவிலாவெனது வாணவச்சுரை யடலைசெய்தருட் கணைக்கருள்வாய்
கறுவுகொள்வேழக் குழுகிறைகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (41)

வம்பினை முனிந்து புடைபரந்திதுகி வாரிசமுதையப்படுத்திக்
கும்பீரமிழ்த்திக்கோங்கினையிலைத்துக்குஞ்சரக்கொம்பினை யொடித்துச் வாழ்
செம்பொன் மால்வரையைச்சிவன் கையாற்குணித்ததிருமுலையழகம்மையிடம்
கம்புலாமீவயல்கூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே (42)

தந்தனை காழிப்பந்தனைச்சூரைத் தடிந்தருள்கந்தனையளித்த
சுந்தரியிமயத்துரையருள்புதல்வி சுத்தவித்தையுங்கடந்தப்பால்
சந்திரகோடிகிர்முகம்படைத்த தற்பரைபார்க்கவென்றினையாள்
கந்தகெளிற்றின் பந்திசூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (43)

பதுமபொற்பதமும் வல்லி துண்ணிடையிற் பட்டுடைகட்டியவெழிலும்
மதுமலர்க்கரத்தில் வைத்தசொற்கிளியும் வரைதனையினையபூண்முலையும்
விதிமதிநுதலு மருணிறைவிழியும் விளங்குமின்பாகவந்தெனையாள்
கதுமெனவடியார் கனந்தருங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (44)

பரவுசீரடியா ரிதயமேகயிலைப் பருப்பதமாகவீற்றிருக்குஞ்
சாணபங்கயனே தத்துவந்த சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
யரணமூன்றட்ட குறுகைச்செவ்வா யற்புதச்சிற்பர வெனையாள்
கருணைசேரடியார் பயிற்றிக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (45)

சூக்கும தூல தேகமாய்ப்பிறந்து சொற்பொருணையனிலதெரிந்து
வாக்கினிற்கொடிய வாசகமுரைத்து மாயையிற்படிந்துசஞ்சலமாய்
ஆக்கையாய்ச்சுமந்துவிண்படாநினதே ரடியிணைக்கன்புதந்தருள்வாய்
காக்குநாயகியாடவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (46)

கோலமான் முன்னங்கோலமாப்பிறந்துன் குரைகழறேடியுங்காணுக்
காவிணைநோவச் சுவற்றலைமீதிற் கவின்வளைசுமந்துதென்கூட
லாலவாய்தன்னில் விற்றனையடியே னவமதியகற்றியாண்டருள்வாய்
கால்மூன்றுணர்ந்தோர்பயிற்றிக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (47)

மூந்தரான்மறையு மாகமத்திராடு மொழிந்திடுஞ்சாத்திரமெவையும்
எந்தையென்றேயென்றேலமிட்டலறி யிரங்கினுங்காண்பருமுடிமேல்
இந்தனஞ்சுமந்தேபாலவாய்வீதி யிடந்தொறும்விற்றினையாள்வாய்
சுந்தனைத்தந்த தந்தையேகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (48)

சடைமுடிமறைத்துமுடியினைத்தரித்துந் தமனியமணிபலவணிந்துங்
குடைநிழலிருந்துந் தனியரசியற்றிக் குறுகரிபரியதாய்ச்செய்த
நடனகுஞ்சிதனை சிவாகமத்தெளிவே நாயினென்றனைப்புரத் தருள்வாய்
கடமுனிதவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (49)

அருவமாயுருவா யருவுருவாகி யகண்டபூரணவொளியாகிச்
 சுருதியாறங்க மாகமமெவையுஞ் சொல்லுதற்கரியதற்பரமா [வாய்
 யொருபெருமுதலாய்விளங்கியிரினையானுவப்புறத்துதிக்கும்வாழ்வருள்
 கருணைவாரிதியே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (50)

அங்கைமான்மழவு நெற்றியம்பகமு மரவகங்கணங்களுமறைத்தேதார்
 செங்கையிற்குடையும் சரிந்தகோவணமுந் திருநுதற்பூதிராதனமும்
 தங்கவோர்விருத்தபாலநற்குழவி தன்வடிவெடுத்தினைபுரந்தாள்
 கங்குலும்பகலு முழவருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (51)

ஆலின்கீழிருந்துநால்வர்க்குமுன்னு ளரும்பொருளுரைத்தசங்கரனே
 சீலசற்குருவே கருணைவாரிதியே சின்மயானந்தமெய்ச்சுடரே
 வேலுறழ்விழியாள் பாகனையடியேன் வினைத்துரிசுறுத்தருள்புரிவாய்
 காலனைக்காய்ந்த காலனைகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (52)

மருவளர்குருந்தி னடியினிலிருந்து மாணிக்கவாசகர் தமக்கு
 விரிந்தவஞ்செழுத்தின் வண்மையையுரைத்த வித்தகசித்தசற்குருவே
 அருந்தவமுனிவரமர்வீஞ்சையர்க ளடிபணிபவவெனையாள்வாய்
 கருந்தடங்கண்ணாந்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (53)

படியெலாமளந்தநெடியமாயவனும் பாய்விடைமீ தினிலேறிக்
 கொடியிடையுமையாளுடன்வருபவனி. கொடியினேன்காணவந்தருள்வாய்
 செடிவிடுத்தவனவெள்ளியங்கிரிவாழ் சின்மயானந்தமெய்ச்சுடரே
 கடிமணநிலவும்வீதிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (54)

தனிவழித்துணையெயொப்பிலாமணியே சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
 பனிவரையளித்தபெண்கொடிபடரும் பண்பினுற்றுதிபெறுந்தருவே
 யினியமாதவர்களுளத்தினில்விளங்கு மெண்ணிலாக்கருணைவாரிதியே
 கனிசிவஞானமுனிவர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (55)

அரவசலங்குலரிவையரிடத்தி லன்பினீத்தவர் தமக்குப்
 பரகதிகொடுக்கும்பரனெனவுன்னைப் பன்மறையுரைத்திடீயு
 மிரவினிற்றிருவாருரினிற்பரவை யிடத்தினிற்றுதுசென்றனையாள்
 கரவின்மெய்ஞ்ஞானபோதர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (56)

நாட்டினிற்குயவன் நிகிரிபோலுலகி னண்பிலாரிடத்தினிற்சென்று
 பாட்டினையுரைத்துமுப்பத்திரண்டுபல்லினைவெள்ளெனக்காட்டித்
 தாட்டிகனென்றேயுரைப்பினுமீயார் தமதிடத்தணுகிடாதருள்வாய்
 காட்டரும்பேற்றையருடிருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (57)

சங்கரியினியசங்கராவென்று தன்னுருவேனமாயெடுத்து
பங்கயப்பதத்தைத் தடியுங்காணப் பரமனீயடியவந்தமக்குச்
செங்கையாமலக்கணியெனநிறைந்த திருவுருக்காட்டிமற்புத்தனே
கங்கைகளிந்திதவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (58)

உவரிநீரனைத்துமங்கையிற்சிறிய வுருந்தளவாகவேகொண்ட
தவத்துயர்குறியமுனிவனுக்காகச் சங்கரியுடன்விடைமீதிற்
பவத்துரிசுகற்றித்திருமணக்கோலம் பரிந்துகாட்டினையெனைப்புரந்தாள்
கவுத்துவநிறத்தேதூன்றவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (59)

புலிபதத்தினியவொருபெருமுனிவன் புதல்வனுமுபமன்னியற்கு
நலிபசியகலப்பாலவாரிதியை நல்கினையறிவிலென்றனக்கு
மெலிபவப்பசுடையெகற்றியுன்பாத வீடுறத்திருக்கணைக்கருள்வாய்
கலிபிணியகற்றுங்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (60)

பொருப்புவில்லெடுத்துப்புரமொருமுன்றும்பொடிபடநகைத்தனையெழிலார்
கருப்புவிண்மதனைதுதல்விழியதறற் கனல்கொளச்செய்தனையெருமைப்
பொருப்பிலாநமனையுதைத்தனையெனையும் புரந்தருள்செய்யுநாளுனதோ
கருப்பமாயுலகைப்படைத்தருள்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (61)

முயலகன்முதுகிலொருபதமூன்றி முத்தலைச்சூலமொன்றேந்தி
வயவலியுழுவையதளினையுடுத்து மழுமறியங்கையிலெந்திச்
செயவிறியுமையாங்கண்டுகண்களிக்கத்திருடம்புரிந்தனையெனையாள்
கயலினமுகளும்வாவிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (62)

நவமணித்திராளுஞ்செம்பொனுமகிலு நரந்தமுநறுமலர்க்குவையும்
புவியினிற்றரங்கக்கரங்காளாற்கொணர்ந்து பூசைசெய்தொண்டரைமானச்
சிவனுறைபுனிதச்சினகரந்தோறுந் திப்பியபூசைசெய்ப்பாவிக்க
கவனவானதிசூழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (63)

புண்டொருவேட்வாயினீராட்டிப் பறிதழைமுடியினிற்கூட்டித்
திண்பலசுவையுங்கண்டநல்லிறைச்சி தேக்கிலைக்கல்லியிற்படைத்தே
யண்டர்நாயகனையென்றுரைத்தூட்ட வழுதுசெய்தனையெனைப்புரப்பாய்
கண்டபேர்க்கிட்டவாழ்வருள்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே (64)

சராசரமனைத்துமளித்தகாமாட்சி தவஞ்செயக்கம்பையாறதனைப்
பராரைநீண்மரங்கள்வெற்பெலாங்களைந்து பகலின்மேலிகலியதேய்ப்பச்
சராசரநடுங்கவரவுமைதழுவ தொண்டுகொண்டருளினையெனையாள்
கராசலக்குழுக்கணிறைந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (65)

மின்னினேரிடையுமன்னமென்னடையும் விளங்கியமயிலினற்சாயல்
பொன்னையாடனன்பிணுக்கிரங்கிப் புண்ணியசித்தராய்வந்தே
மன்னியலோகம்பொன்னதாய்ச்செய்துன் வடிவுகண்டனையெனைப்புரந்தாள்
கன்னிமாமதிக்குழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (66)

உடுத்துளியதனைமழைத்துளிநிரையை யுவரியிலெழுந்தமெலையைக்
கடற்கரைமணலைத்தொகுப்பினுமடியேன் காசினியிடத்தினின்மெலிவா
யெடுத்தவிச்செனனமித்தனையென்றே யெண்ணிலாவினிப்புரந்தருள்வாய்
கடுத்தசொல்லறியாக்குணத்தர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (67)

நரியெனும்பொதிசாறதனையேசுமந்து நமதெனச்சந்தமயங்கிப்
பரிவுகொண்டவமேளாடனைக்கழித்த பரிவிலேற்கருணணிபுரிவாய்
கரியுரிபோர்த்தேயரவரையசைத்துக் காளிமுன்னடித்தனையெனையாள்
கரியவன் றவஞ்செய்பெரும்புகழ்க்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (68)

முல்லெல்லிகைமந்தாரைகோங்கிறகு முடித்தசெஞ்சடைமிசையொருத்தன்
கல்லலர்சாத்தவ்வந்தனையென்றன் கவித்தொடைமாலையுமணிந்தாள்
வீல்லினேர்நுதலாளுடன்மழவிடைமேல் விளங்கியவருட்பெருஞ்சுடரோ
கல்லெனவேதவொலிநிறைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (69)

அருணிறைகூடல்வழுதிதன்மகளா யவதரித்தரசுசெய்துலகில்
வருகிறைமுழுதுந்தனதுசெங்கோலின் வழிமுறைநிறுவியீசானப்
பெருத்திசையதித்துத்திருமணமுடித்த பெண்ணிடப்பாகவென்றனையான்
கண்ணேசோடியார்பயிறிருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (70)

புரியலஞ்செய்யேன்புனிதநீர்படியேன் புண்ணியநாமமுச்சரியனே.
சிவனடியார்கட்டேகவல்கள்செய்யேன் சிவகதைசெவியினில்வினவேன்
பவமிகப்புரியும்பண்பினேன் நனக்குன் பணிசெயவினிதருள்புரிவாய்
கவனவாம்புரவீதர்நிறைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (71)

கஞ்சனாஞ்சிரத்தையுகிரினாலரிந்தாய் காமனைக்கனல்லிழியதனா
துஞ்சுவேயெரித்தாய்புரமொருமூன்றுத் தூயபுன்மூரலான்முடித்தாய்
வஞ்சனேன் நனதுபவக்கொடுங்காட்டை வாட்டியாட்கொண்டருள்புரிவாய்
கஞ்சவாவி்கஞ்சுக்கஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (72)

விருச்சிகமதியிலிரவிதன்வாரம் விடியுமுன்னெழுந்துதுல்லியமா
யருத்தியோழனியவிட்டசித்தீச வறறணிந்படிந்துசங்கரனைத்
நிருத்தமாய்ப்பணிந்துமெய்வலம்வந்து தெரிசித்தோர்க்கினியவையளிக்குங்
கருத்தினாநவழுகம்மையிடம்வாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (73)

அழிவிலாப்பொருளே தனிச்சிவக்கொழுந்தே யன்பினரன்பினிற் பழுத்த
கொழும் துக்கனியேகோ திலாக்கரும்பே குறைவிலாநிறைந்தவாரமுதே
தழுதழுத்தருகாவறிவிலேன்றனையுன் றாட்டிணைத்தொழும்புறப்பணிப்பாப்
கழிபெருந்தவத்தோர் தவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (74)

தந்தையுமின்றித்தாயருமின்றித் தனையர்மற்றொருவருமின்றித்
வந்தியாமந்தச்செம்மன்ச்செல்வி வாயலிற்சூலியாளாகி
முந்தவந்தனையும்பெருமையின்சிறப்பை மொழிவதற்கரிதெனைப்புறப்பாய்
கந்தமைந்தடங்குந்தவத்தர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (75)

அடிமுடிநடுவுமந்தமுமில்லா வாதியேவேதநாயகனே
துடியிடையுமையாள்பாகனேஞானச் சோதியேஞானதற்பரனே
வடுவகிரனையகண்ணியர்மோக வாரியிற்படிந்திடாதெனையாள்
கடிமணமோங்குங்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (76)

மலையெடுத்தவனும்வாரிசத்தவ்னு மற்றுளதேவருமெவரு
மலையெடுத்தெறியும்பாலவாரிதிமு னகடுகோந்தீன் நவன்னஞ்சை
நிலைபெறவயின் நகருணைவாரிதியே வெந்நிலேன்றனையுமாண்டருள்வாய்
கலைபயில்புலவர் தவம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (77)

ஆயிரங்கோடிபானுவோர்கால யவதரித்தாலெனவிளங்குந்
தூயமால்விடைமேல்வரும்பெரும்பவனி சுருதியும்புகலுதற்கரிதூ
நாயிலுங்கடையாஞ்சிறியனையுனது கைமுச்சரித்திடவருள்வாய்
காய்கதிரனையம்ணிமதிற்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (78)

வண்டிருந்தாற்றுங்கொன்றைமாலிகையும் வதனமோரைர்துமாண்மழுவுங்
கெண்டையங்கண்ணியுமையுடன்விடைமேற் கேசவன்சதர்முகப்பிரம
னண்டரும்பணியவரும்பெரும்பவனி யடியனேன்காணவந்தருள்வாய்
கண்டுநீர்மொழியார்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (79)

தும்பைமாலிகையுஞ்செஞ்சடாடவியுந் துலங்குவெண்ணீறுவெண்டலையு
மம்பிகைபாகத்துடன்மழவிடைமே லனுதினம்வரும்பெரும்பவனி
நம்பிமுப்போதுந்தரிசனஞ்செய்ய நாயினே நகருநாளுளதோ
கம்பைமாந்திகுழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (80)

கீம்புலவெடர்செய்திடுங்குறும்பி லகப்படாதுளமொருவித்துச்
சம்புவேசிவனேதாணுவெநெடுமால் சதர்முகன்றேடியுங்காணு
வம்பிகைபாகச்சிதானந்த வண்ணலையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கம்புலாம்வயல்குழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (81)

07194 MCK2, 10

சுவர்த்தலையுழுவும்பூனாளுபோல்யோனி தொறுந்தொறுமாசைவத்துழுவும்
பயத்துவக்குடையகொடியுனைன்றனக்குன் பணிவிடைசெயவருள்புரிவாய்
நய்தொகைப்பேதவடிவுகொண்டருளும் நற்றவக்கருணைவாரிதியே
கயத்துவாபரணன்றவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (82)

மண்முதலாயபுத்தமோரைந்து மதியுடனின்னியமான
னெண்முதலாயவட்டமுந்தமுமா யெள்ளுறுமெண்ணெய்போலெங்கும்
பண்புறநைந்தசின்மயானந்த பரமனையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கண்ணிநற்றவர்கடவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (83)

மதுத்துளிபிலிற்றுமலர்ப்பொழிலுடுத்த மதுரையம்பதியினில்வைக்க
நதியினில்விடுத்தேடெதிர்த்திடவும் நண்பிலாச்சமண்கழுவுற
விதியிலாதவர்க்கேயருள்சுரந்திடவும் வேண்டினையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கதிரவனிரதத்தவழ்பொழிற்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (84)

சுளிமொழிமடவாரிடத்தினில்வைத்த கேடிலாமோகவாரிதியில்
துளித்துணையுனதுதுணையடியதனிற் றேயந்திடவைத்திடிலவந்நேக
யளியினமுகங்கற்பகருட்டிலரசருள் கருணைவாரிதியே
களிமதேவழப்பந்திசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (85)

எள்ளினிலெண்ணெ யெனவுலகிடத்தி லீறிவாவுயிர்த் தொகைதோறும்
உள்ளினும்புறமு நிறைந்தவைக்கெல்லா மூழ்வழியாவையுமளிக்கும்
வள்ளலென்றறிந்தும் வழுத்திடவறியரீ வறியனையாண்டருள் புரிவாய்
கள்ளுலாங்கமல மலர்வயற்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (86)

சூதுநேர்முலையார் சூதினுமாழ்ந்த சூழலில் வீழ்ந்துனதடியில்
தாதுறும்லர்கொண்டொருபொழுதேனுந் தானருச்சனைபுரிந்தறியேன்
பூதலமதனிற்றிரிகளேபரமரம் பொறியிலிக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
காதுவேற்கண்ணூர் நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (87)

ஆழிசூழலக முழுதுவோர்குடைக்கீழரசசெய் வாழ்வுவந்திடினும்
பீழைசெய்நரக்குழியில்வீழ்ந்தாழப் பெறினுநின்னடித்தொழும்பியற்றும்
வாழ்வையேகருதிவாழ்வனைப்பெறுவர் வன்மனுக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
காழகில்கமுகு சூழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (88)

விரித்தசெஞ்சடையு நுதல்விழிக்கனலும் வெண்டலையே கோங்கிறகும்
சிரித்தபுன்முரலும் தவளமுந்தாலுங் செங்கையிற்றங்குமான்மழுவும்
அருத்தியோடுன்னையுளத்தினினினைந்தே யர்ச்சனைபுரியும்வாழ்வருள்வாய்
கருத்தினினினைத்த வரமருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (89)

வணப்பினின்மாரன்கொடையினிற்சுண்ணன் வயுதினிலி னியமார்க்கண்டன்
நனத்தினிற்றனதன் கல்வியிற்சேடன் தயவின்னில் மனுகுலராமன்
கினத்தினைத்துமிந்ததருமவென்றியாச் சிதர்ப்பாற்கவ்சொலாதருள்வாய்
கனத்தினைப்படைத்த புரிசைசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (90)

மணலையுந்திரிப்பார்கனவிடைநடப்பார் மலையையோர்கையினி லெடுப்பார்
பணவரவதனையாட்டுவார்விடத்தைப் பருகுவார்கினப்புவிதடுப்பார்
மணமலிமலர்கொண்டுநெதடிபணியா வறிவிலார்நடப்பொழித் தெனையாள்
கணமுரசுதிருமறுகுழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (91)

விழைவுறுகழையப்பாகினைத்தேனை மினிர்நருவமுதைமுக்கனியைக்
குழலினையாழைப்பழித்திடுமினிய கோதிலாத்தீஞ்சுவைமொழியா
ரமுகம்மைபாக்கமுழைமிகப்பொழிய வருள்சுரந்துனதருள்புரியாய்
கழைகமுகனையவயனிறைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (92)

அழிவிலாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தே வாகமிநிறைந்தவாழ்கடலே
ஒழிவிலாதுதவுமினியகற்பகமே யுயிர்தருமமுதசஞ்சீவி
விழியிலார்மணியேபழகம்மையிடவாழ் விமலனையமலையையகனே
கழிபெருஞ்செல்வந்தருந்திருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (93)

சண்டமாருதத்தினிடைப்படுமனுப்போற் சஞ்சலச்சூழலிற்றொடக்குண்
டண்டவோரிடமுபின்றியேதிரியு மறிவிலைந்தாநாருள்வாய்
பண்டையோர்கிறுவர்க்காய்முடிசாய்த்த பரமனேகைலையகனே
கண்டுநேர்மொழியார்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (94)

நனரேயெனினுமடியவர் தமக்கே யிணக்கமொன்றறிந்திலவெனினும்
பானலம்விழியார்மோகவாள்வேடப் படுகுழிவிழுபவரெனினும்
ஞானநாயகவென்றுரைத்திடுமவர்க்கே நன்மைசேர்வீடருள்பவனே
கானயாழினர்களிசையில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (95)

சந்தனத்தேதய்வைகுங்குமமிளநீர் தயிலநெய்பாறயிர்தோயம்
மந்திரவிதியாலாட்டிமுப்போது மலரொடுபூசனைபுரிந்தே
இத்துசேகரனேபிறவிவேரதுக்கு மிறைவவென்றோதவாழ்வருள்வாய்
கந்தமைந்தக்கித்தவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (96)

பஞ்சபாதகங்கள்செய்தபேரெனினும் பத்திமெய்வைத்திலர்கடின
நெஞ்சினரெனினும்பூதிகாதனத்தை நினைந்திடாவஞ்சகரெனினும்
அஞ்சிவித்துன்றனடிமலர்பணிவார்க் தமருலகளிப்பையென்றனையாள்
கஞ்சன்மாறவஞ்செய்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (97)

புனிதநீர்படியேனையுமலர்கொய்துன் பொன்னடிதன்னிலே ணியேன்
தனியிருந்துனதுசரிதநானுரையேன் சான்றவரிணக்கமுமறியேன்
வனிதைபர்மோகவாரியிற்படிந்துமயங்குமென்றனைப்புரந்தருள்வாய்
சுனிதருசோலை துழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (98)

மட்டறுமலர்கொண்டுனதடியிணையில் வாஞ்சையுற்றர்ச்சனைபுரியுஞ்
சிட்டர்க்பணியியணியெனப்பணியத் திருவருட்கருணைசெய்திடுவாய்
யட்டமூர்த்தமுமாயெங்கணுநிறைந்த வற்புதாந்தமெய்ப்பொருளே
கட்டளைப்படியேதவந்தருங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (99)

சைவசித்தாந்தேநினைத்தமனே சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
வைவருமொடுங்கியாய்மொழிகுமுறி யலமருகரலில்விடைமேல்
மையுறும்விழியாளழகம்மையுடனே வந்தெனையஞ்சலென்றருள்வாய்
கைவலோர்தவஞ்செய்காஞ்சியமப்திவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (100)

வரமருள்கச்சபேசுரர்மது மாலையெழுதினோர்படித்தோர்
திரம்பெறக்கேட்போருச்சனைபுரிவோர் சிந்தையினினைப்பவர்புவியை
நிரந்தரம்புரப்பாராயுள்சேய்செல்வ நித்யகல்யாணராய்முடிவிற
காரந்தவார்சடிவக்கச்சபாலயர்தங் கழலிணைநிழலில்வாழ்குவரே. (101)

புரீகச்சபேசுரர்மலை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ.

வேறு.

நந்தவனமகிமைகூரியது.

—o—o—o—

நந்தவனத்திலீசன் நல்லுமைவினாயகன்முர்
சுந்தராதித்தராதிக் கடவுளர்முனிவர்சித்தர்
யந்தமில்லணங்களாதி யானதேவதைகளெல்லா
மெந்தநாளுஞ்சேரந்தங்கே யெளிதினிலிருந்துவாழ்வார்